

Посéмъ послà Владíмíрх въ Цáрьградз къ свят. Бýшемъ патрíархъ, въ то врéмѧ настáвшемъ Сéргiiю, молѧ єгò, да єщe посleтъ къ немъ архїефéи и єерéи: понéже жаtва наше мнóга, д'блателей же мálш. Иноzи во Ржс-сийстїи грáды трéбовахъ просвѣщенїа, людéй же Ржс-сийскихъ къ д8хóвномъ чинъ оудобныхъ єщe не доволь-ниш вáше: недáвиш бо въ нíхъ кнijжное оученїе начáл. Прислà оúво свят. Бýшїи патрíархъ Сéргii ѿ Грéквъ єпíскопа Iшакíма Херсóнанина, и юныа съ нíмъ єпíскопы, и пресвüтервъ нemáлш. Поéмши оúко Владíмíрх пришéдши къ немъ єпíскопы, пойде съ нíми въ зéмлю Славéнскю, въ страну Залéсску, во областъ Ростóв-ску и Сéждальску, и постáви надъ рѣкóю Клáзмою грáдъ, и нарече тóй пérвымъ своимъ именемъ Владí-мíромъ, и создà въ нéмъ цéрковь пречистыя Богородицы, и повелѣ крестити людéй всюдъ, и цéркви гози-дáти, и дадé имъ єпíскопа. Штудъ шéдъ въ Ростóвъ, создà цéрковь древанъ, и дадé єпíскопа: потóмъ въ ве-лкíй Новградъ прїйде, и посадѝ въ нéмъ Iшакíма Хер-сонанина архїепíскопомъ. Тóй архїепíскопъ разбрóши тáмъ ѯдла Перуна, подобна бывша Кíевскомъ, и повелѣ ѿ-цибпíвше тогò влеци въ рѣкѣ вóлховъ, иныихъ же мжéй пристáвити влекóма ѯдла пáлицами бýти на бóльшее дéмшии поругáнїе. Дéмши же въ ѯдла жýтельствова-вый, начà велеглáсниш ѕки велми болáй взыváти: оúбы!, оúбы! горе, горе! ѕки впадохса въ рѣкѣ сиxъ не-мílostивыихъ человéквъ, иже мà вчera ѕки бóга по-читáхъ, иныи же толикамъ мнѣ слáмъ панесоша! оúбы!, оúбы! людие же превлéкше єгò виёма на мостъ, врнч-ша въ рѣкѣ вóлховъ, и јбие въ глубинѣ погрязе: и по мálѣ воспalyivsh ѿзи вóды, и противъ рѣкѣ по-плове. Единъ же ѿ народа человéкъ бérже на него пâ-